

ADADUL

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
ARAD, Str. Eminescu No. 18.
Telefon: 266.

ș al Asociației »Infrățirea«

pare odată pe săptămână.

ABONAMENTE:

Pentru particulari:	Pentru autorități și instituții
200 Lei : : : : 1 An	500 Lei : : : : 1 An
100 : : : : 6 Luni	250 : : : : 6 Luni
50 : : : : 3 Luni	130 : : : : 3 Luni

In străinătate dublu.

Pleacă un om al datoriei.

De Dr. Grigorie Comșa
Episcopul Aradului

Goethe vorbind despre oameni, spunea că nimeni nu este mai prevăzător decât omul. Câți oameni din viață ne poți și de folos și de interes fără ca noi să-i remarcăm. Sădieni aproape de omul de spirit și nu ne adăpăm din spiritul lui, nu i secundăm în acțiunile lui, savantul este între noi, dar dela el nu învățăm; dela cel cu cunoaște lumea nu luăm povjești iar dela cel iubitor de oameni nu luăm dragoste.

Cetitorul este rugat să aplice aceste adevăruri la oamenii în mijlocul nostru. Am avut astăzi pe un disperat om care spiril înalt, plin de cunoștințe cunoșător de credințele de Dumnezeu, de iubirea de oameni. Este dr. Constantin Bălăcescu.

Să pleacă acum dintre război brațele dumnei noastre cari împărtășă și pe cõndăna bujete. Îl între noi nu numai că ostaș distins, dar și ca om supărător și că și în afară de bătăile armatei are în sine o binețe de rezolvit. Astfel am văzut dând aletere Bisericii ca celei mai însemnante pârhii a sufletului românesc.

Îl Bălăcescu și jumătatea contactul natural și impuse de firea românească și noi în țară să ne întâlnim obiceiul de a atrage la numai unor instituții meritele de a fi învățat și luminat naționalul, comorile lui se scumpă. Ne dăm seama că scumpalele comori ale naționalului sunt rezultatul sfotărilor comune ale Bisericii, armatei, școalei și a altor instituții. Dacă pentru acest adevăr căuți domeniul, apoi le vom găsi și în starea actuală și în cea viitoare. Unde colaborarea este realizată între școală, armată și Biserică acolo progresul este cel mai fecit.

Românii arădani pierd pe un valoros factor al armantei sociale, pe un reprezentant sunat și sufletului românesc, un om de toate pe omul său și vor simți lipsa generalului Bălăcescu, care a devenit general a reprezentanților pe omul cu caracter de braț, al datoriei mai mari de toate. Domnia sa pleacă dia știre pentru limita de triste, dar lasă în sufletele române celui mai de-

săvârșit caracter. Notele esențiale ale caracterului său întrigă aduce-ne-vor aminte până la sfârșitul vieții că aici în Arad, a fost un general, care ni-a iubit, a colaborat cu noi, a dat ajutorul cel mai însemnat când ni-au primejduit apele și mai presus de toate ni-a dat certitudinea că sentinelă dela Vest este mândră și tare. Iți mulțumim, domnule general, pentru dragostea ce ni ai arătat, pentru demnitatea cu care ai reprezentat vîlăza noastră oșile și din inimă dorim ca Dumnezeu să coboare mândriera bine meritată în sufletul DVonstre de elită, pentru tot binele ce ni-a făcut. Din razele iubirii DVoastre ne vom încălzi totdeauna și vom rуга pe Dumnezeu să vă dăruiască cu prisosință cea mai scumpă conștiință. Cu dragoste și viață fericită.

† Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

O pildă vorbitoare pentru mulți.

Cu prilejul ieșirii Domnului General Bălăcescu Constantin la pensie, un comitet de inițiativă, format din frunlașii societății arădane, a proiectat organizarea unui mare banchet dat în cineslea Domnului General Bălăcescu Const., la care urmău să participe capii și reprezentanții tuturor autorităților, personajii mai de seamă din Arad și toți ofițerii. Aducându-i-se la cunoștință aceste intenții, Domnul General Constantin Bălăcescu, plăcut surprins și măgulit, a mulțumit inițiatorilor banchetului pentru atenționarea lor, dar totodată i-a rugat să renunțe la acest plan, deoarece: „vremurile sunt grele și atunci când mulți n'au ce să mănânce, banchetele au ceva stidător pentru mizeria generală”...

Răspunsul acesta er putea să slujească pildă multora și dacă l-am arătat, nu o facem pentru a aduce elogii Domnului General C. Bălăcescu, a cărui alese calități sunt în general cunoscute, ci ca o dovadă, că principiul economiei — atât de mult trămbilăță astăzi pe toate cărările — se poate aplica în chip fericit și în astfel de împrejurări.

Cu acest prilej ne bucurăm și constată, că și aceasta pildă ca multe altele vine din parerea Armatei, ceeace întărește și mai mult dragoslea noastră pentru instituția de care se leagă încrederea și nădejdile noastre cele mai bune.

Un om vrednic de cinste: Generalul Constantin Bălăcescu.

O veste neprecitată: domnul General Const. Bălăcescu, comandantul Diviziei de Cavalerie și comandanțul Garnizoanei Arad, ieșe la pensie pe ziua de 25 Noiembrie 1932.

„Un general ieșe la pensie...

„Intâiul gene al român, care ieșe la pensie, îl orașul Arad..

Veste laconică, cuvinte reci fără răsunet pentru veacul nostru prea obsnuit cu usurința dobandirii de mărtiri nemuritori, pentru să mai poată prețui greutatea cuvântului general. Cuvinti reci și fără răsunet pentru cel, care orbizi de fală și egosc, se sfârșește între ei, alungând în îndepărtate puștiuri sentimentul, care ar trebui să vizeze în inimă căldura gândurii: general român în Arad.

Sau învăluită în erarhie socială; ariv să nu și mai alege mijloacele și joscările au ajuns astăzi — odată curenții

în răcirea ambigației la demnitatea înaltă; de aceea, cu cât mai fără trud să îu cocotat, cu atât mai mândri, mai semni și sună cei-janguri unde nu visau.. De căci să le ceri să prețuești demnitatea și valoarea unut tutu de general? De ce să le ceri să-i mai încăzească realizarea unui vis, nici odată visat de ei, de a fi ajuns — noi cel fără nume — să prănuim pensionarea unui general român, aci în Arad..

Cel sărbătorit nu-i numai general, un general român, ci și generalul Constantin Bălăcescu, o personalitate de seamă între frunlașii vîrstă noastră românești.

Nu se cuvine să prețuim noi virtuțile domnieșale ostășești. A ocupat posturi și demnități atât de importante, că doar înșirarea lor este deajuns ca să ne putem da seamă cine a fost generalul Const. Bălăcescu. Trimis al României la Budapesta, Viena, Elveția, Franța, etc., etc., distins ofițer de Stat Major, profesor și

director de școală militară, comandant de marți unități. Dacă n'avem însă nici priceperea nici cădereea de a-i prezui virtuțile ostășești, greu ne răbdă inima să nu slăvim pe omul, pe care am avut timpul și prilejul să-l cunoaștem între noi, atici în Arad.

Nu forța domnieșale de concentrare și claritatea de vedere, exceptionale, nu spiritul invențiv, dorința de a crea și capacitatea de jertfă pentru materializarea unei idei, nu înșurările acestea — și ele prea frumoase și rare — ne preocupă, ci ceea ce cu adevărat a fost și este nota esențială a omului Constantin Bălăcescu: băndătoare, și bunătatea, două virtuți, care au sălășluit în sufletul larg, generos și plin de delicatesă modestie, al celui pe care orașul Arad îl prețuiește „domn, din creștet până în tâplă“.

În desmățul demagogiei de astăzi, cuvintul „domn“ nu poate fi socotit o îndrăsneală biciuioare peste obrezurile orătorilor de bâzăuri. Oamenii de bun simț vor recunoaște însă, că o dorință generală vibraază în suflete: dorul de a avea iar „domn“, cari își cinstesc vorba, cari sunt domni prin înșurările lor sufletești, deosebite de ale turmei robite potrivit și vonității.

Un astfel de domn este cel sărbătorit, iar modestia domnieșale, de toată lumea recunoscută, este cu atât mai de preț, cu cât pilda pornește dela înălțimea unui titlu, pe care nu socotește vânturăriile de vorbe, ci truda unei vîrstă, virtuți alese, l-au dat partătorului lui.

Zina plecările unui general la pensie se asemănă cu zilele sentință de înălțătoare. Cad frunzele.. Rugini, se desprind domol de pe crengi, plutesc în vîzduh în freamătăduios de pribegie, cu zimbru generos în scăpare blandelor

raze de soare ale amurgului răcoros.. Frunza aceasta a slujit sevei, vieții florilor, vieții rodului, vieții trunchiului de care s'a desprins în ziua aceasta de toamnă.. O linște maiestosă: frunza a slujit întreaga ei vîrstă trunchiului, în linștea ei este mulțumirea datoriei din plină împlinire.. Dar în aceeași linște se furioză ascunșă florii pădăsirii.. căci viața ei, seva ei, s'a întors în adâncurile trunchiului, rămâne depozitul Creatorului pentru viața reinfrânzirilor viitoare..

Un general care pleacă la pensie duce cu sine linștea, mulțumirea cătorva decenii de grea și framantată trudă slujită oștrii, este însăși viața lui, cu anii cel mai plin pe care a dat-o întreagă și fără targuiești Armatei; este însăși seva, sufletul lui, care va rămâne mereu credincios instituției.

O lacrimă ferbință va brâzda zâmbiile generalului pensant, în clipă căci frunza îi vor încunjura cu flori și toasturi. Flori albe.. simbolul despărțirii.. frunza de toamnă, care se desparte de trunchi, pornind în pribegie.

Cronos, care și ucide pruncii. Trunchiul care și alunga vînturările frunzei, după ce a stors seva. Armata, care se hrănește din viața filor ei cei mai buni.. Viața, aceasta-l viață..

Duoșa acestor simțeminte îsvorâște din respectul și dragosteasă naceră, cari leagă de cel sărbătorit, pe cei cari îl cunosc. Este o dușoșe de o clipă, căci vîgoarea încă tinerescă a domnului general Constantin Bălăcescu: îmâne o chezărie sigură, că va birui viața și în noua domnieșale orientare, repurtând izbânzi, deastădată într-o misiune mai largă, în lupta pentru propășirea Neamului și Tărîit noastră

It urâm, din toată inima, ani mulți și rodnici în noua orientare a vieții.

M. S. Impăratul nu a primit fosete binevoitoare. Audiența a durat 25 minute și în tot timpul acesta, M. S. Impăratul a stat în picioare...

...Imi reamintesc încă toate întrebările și răspunsurile acestiei convorbiri. M. S. Impăratul s'a interesat în chip deosebit despre răsboful balanic, care se declarase înunci de curând, mal apărătouse să fi amânuntit informații privindu-l lui Tache Ionescu, idee pe care împăratul nu o împărtășea, ca unul ce era de părcere înțeleptului Rege Carol I, că sunt mai profitabile două partide mari de guvernământ, decât multe și slabe...

După o pauză, înainte să se întâlnească în cadrul generalului

O Audiență la Imperiul Francisc Iosif al Austro-Ungariei.

Pe vremea când își făcea stagiu de ofițer de stat major în armata Austro-Ungariei, domnul general Constantin Bălăcescu, pe atunci căpitan de stat major, s'a bucurat de cîstea de a fi primit într-o audiencă specială de împăratul Francisc Iosif al Austro-Ungariei, care a lăsat să-i aducă laude și să-l felicite în persoană pentru o lucrare de mare valoare militară, întocmită de către ofițerul român în pregătirea marilor manevre austriace dela Macău.

Într-un interviu, pe care

a binevoit să ni-l acorde domnul general Constantin Bălăcescu, domnasa își reaminteste cu o deosebită duologie despre această audiencă. Cuvintele domniei sale, simple și fără întortochieri artificiale, prind din negura anilor securi evenimente istorice însemnante. Amintirile tresor violate în lumenă ochiului relinquerit de vraja îsbândelor de odinioară, iar în tremurul cuvintelor calde se înșirule sentințe adânci, pe care întrebările mele le răscolesc, fără măcar a ceară în care au fost

clăuse.

Câteva date biografice din trecutul Domnului General Constantin Bălăcescu.

S-a născut în ziua de 13 Noembrie 1873, în orașelul Târgul Ju, județul Gorj. După terminarea liceului, a urmat cursurile facultății juridice la Universitatea din București, obținând diplomi de avocat. Soarta i-a hărăzit însă altă carieră, căci deabia terminată facultatea de drept, se încorporează în Regimentul 20 Teleorman, pentru a și face datoria către Țară, se înscrie apoi la Școala militară din Dealul Spirel, pe care o termină cu strălucite rezultate, fiind declarat al doilea în toată promoția să și primul în secția de cavalerie. Este înaintat sublocotenent pe zlăua de 1 Iulie 1898 în Regimentul 4 Roșiori, sub comanda Lt. Colonelul Alexandru Averescu, cel care a ajuns mai târziu fata oștirii românești, repărându-și faulta demnității de mareșal.

După terminarea Școlii speciale de cavalerie dela Târgoviște, unde este declarat foțatul reușit în promoția sa, este mutat în Regimentul 6 Roșiori, iar după șase ani este înaintat locotenent în Regimentul 1 Roșiori.

În anul 1904 se prezintă la examenul de intrare în Școală superioară de răsboiu. Reușește printre cei dintâi, urmăză cu deplin succes cursurile școlii și este declarat ofițer brevetat de Stat major.

În apri parte la petoalrea școală din anul 1907, în cadrul căreia este învățat să se folosească în modul său într-o luptă de război.

Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

Își face stagiu la Regimentele 4 Roșiori, 4 și 6 Călărași, apoi la Comanda generală Bălgăzil 2 Cavalerie și Divizia 7 Cavalerie.

Marele Stat Major al Armatei urmărește de aproape activitatea acestui ofițer, apreciindu-l ca pe un distins ofițer de stat major, pe cărui însoțiri se putea conta cu toată sacrederea. De aceea hotărăște să-l trimîtă în strengătate, pentru perfecționarea

cunoștințelor. I-se incredințează o serie de misiuni de excepțională încredere. În anii 1911 și 1912 își face stagiu ca ofițer de stat major la Viena, având gradul de Capitan, în Regimentul 3 Dragoi, sub comanda Colonelului Woytechowschi, apoi la Divizia 25 Infanterie, sub comanda generalului Madl, iar la manile manevre de cavalerie dela Nagy gănd este atacat în statul major al generalului de cavalerie Von Bruderan, apoi detașat la Marele Stat Major al Armatei Austro-Ungare, al cărui șef, generalul Scherma, îi acordă o încredere excepțională, încrindându-i să studieze toate lucrările pregătitoare ale manevrelor dela Macău, din Ungaria, lucrare care i-a atras laude personale din partea M. S. Impăratului Francisc Iosif, care îi acordă o audiență și-l felicită pentru modul cum și-a îndeplinit serviciul și pentru impresia prea frumoasă, pe care a lăsat-o la corpurile de trupă și serviciile pe unde a trecut.

Reîntors în țară, își îndreptăză importante servicii de stat major, iar răsboiul mondial îl găsește ca maior, ocupând cel mai important serviciu: Șeful biroului operațiunilor din comandamentul Armatei II-a, General Averescu. După bătălia dela Turcică este numit apoi șef al biroului de Operații al Armatei II-a și Generalul al Corpului de Infanterie.

În cadrul biroului de operații și general planifică cercul dela Fămânda, sub comanda generalului Averescu. Dissolvându-se acest comandament, este numit șef al biroului de operații al Armatei II-a, tot sub comanda generalului Averescu, iar după retragerea pe Siret, a fost însărcinat cu reorganizarea Armatei II, pe front, după terminarea căreia este numit comandantul Centrului de instrucție al Armatei II-a, sarcină grea și de mare încredere, pe care o îndeplinește în exceleute condiții. Mai târziu, în ofensiva din Ungaria și-a pus toată priceperea și tot sufletul în conducerea operei

rajuinilor Diviziei 2 Vâlători, al cărei șef de stat major era, obținând laude și elogii din partea Mareiui Certier General, și lăudă, că operațiunile acestei Divizii au fost cele mai importante din întreaga mare ofensivă dela Tisa și Budapesta.

Răsplata n'a întârziat să se arate și prin înaintare. Pe zlăua de 1 Aprilie 1920 este înaintat, în chip excepțional, la gradul de colonel, iar de aci înainte îl aşteaptă misiuni rezervate caietăților bine consacrate lui ofițerilui superior de elită al Armatei. Misuniile delicate în statul major al Armatei, mai apoi șef de stat major al comand. Basarabiei, comandanțul Școalei speciale de cavalerie Sibiu și în cele din urmă își acordă cinstea de a fi trimis în Franță, unde a urmat cu surse rezervate pentru candidații la gradul de general la Versailles. Rezultatul acestor cursuri este consacrat, pe zlăua de 25 Martie 1928, prin înaintarea la gradul general de brigadă și numirea la comanda Brigăzii 3 Roșiori.

Dar Comandamentul superior militar apreciază, că în sușirile și cunoștințele domniei sale erau prea multiple și bogate pentru a nu se face apel la ele și în alte direcții; de aceea își îndreptăză, pe rând, comandanțul Școalelor de Cavalerie, Brigăzii 1 Cavalerie și Divizia 1 Cavalerie, ceea ce îi permite să devină într-un mod deosebit de cunoscut și respectat în rândurile ofițerilor români.

În cele trei campanii, pe care le-a făcut, campania din Bulgaria 1913, campania 15-Aug. 1916 – 30 Iunie 1918 și campania 28 Oct 1918 – 30 Martie 1921, Domnul General Const. Bălăcescu s'a distins adeseaori în chip elocvent, între cel de o seamă cu domniașa, făpă pentru care a obținut o mulțime de distincții, laude, cări printr-o ordine de zi, etc. Dintre deosebitile, cu care a fost onorat din partea M. S. Regelui, cităm: Medalia Carol I, Avântul tărlor, Meritul sănătății, Ordinul Steaua României cu panglica de Virtute militară, Coroana României, Sf. Stanislau (rusescă) Sf. Mihail și Lazar (italiană). Crucea comemorativă cu baretele de războiu, Serviciul onorabil de 25 ani, Victoria, Coroana României în gradul de comandor, aceasta propriu „moito” Steaua României cu spada ofițer, Steaua României comandor, Ferdinand I, Serviciul onorabil de 40 ani servit în armată, etc.

Prin plecarea Domnului General Constantin Bălăcescu la pensie, armata pierde pe unul dintre cei mai distinși generali de cavalerie, dotat cu o cultură generală și profesională foarte vastă, un om de un caracter desăvârșit și de un entuziasm bunăfăcător și pilditor în toate imprejurările. Energa domnului său, de o vigoare tinerească, a rămas un atribut al caietăților domniei specifice: o bunăstare și o modestie rară, caietății ilustrează ne deplin personalitatea domniei sale excep-

Omagiu D-lui General Constantin Bălăcescu.

In vremurile de regretabilă confuzie și anarhie a valorilor, ce trăim, este o reconfortare suflarească a sărbătorii un caracter integru și un român înimios a cărui activitate plină de înălțatoare fapte ne face, azi, să-i închinăm acest modest prios de recunoștință.

Armata bazată pe o strictă ierarchie a valorilor, păstrează încă în vremurile tulburări de azi principiul creator al autorității pe care trebuie să se bazeze organizația unui stat și a unei națiuni.

Un comandant de oștire a-juns la această demnitate printr'un lung sir de fapte strălucite, experiențe a multor ani, și distinse calități, va fi totdeauna nădejdea și mândria cetejenilor.

Dar, Generalul C. Bălăcescu, fostul Comandant al Diviziei I-a Cavalerie, era pentru cetejenii acestui oraș, nu numai un falnic comandant de oștire, ci și un cetejan de frunte iubit de toți acei ce au putut cunoaște înaltele sale calități de oștă și om.

Domnia Sa a arătat atât de bine rolul național-cultural al armatei, această școală minunată de energie și disciplină națională, care aci la hotarele romanismului, mai mult ca or-

Cercul Civilo-Militar al Caru scop este strângerea legăturilor dintre civili și militari, deci o necesitate adâncă simțită.

Domnia Sa a fost acela care a condus și proiectele de ridicarea unui monument al eroilor la Arad,

A stăruit ca acest oraș să aibă un aeroport, și ca președintele al filialei Asociației pentru propaganda Aviației a dus la bun sfârșit, și a realizat, aceasta operă de uriașă însemnată economică.

Dar Generalul Bălăcescu nu numai clădit, ci a și păstrat ceeace avea Aradul și ceeace era mai scump pentru locuitorii acestui oraș: viața și avuția lor!

Cu ocazia inundațiilor din primăvara acestui an, Dr. General C. Bălăcescu, a comandat trupele acestei garnizoane pe digurile Mureșului, și a luptat împotriva puhoiului apelor, atunci când toate nădejdile erau părăsite, și a salvat orașul de dezastrel ce părea inevitabil.

Cetejenii Aradului, și conducea administrativă a acestui oraș, ar și desigur să eternizeze – cu o placă comemorativă săpată în digul Mureșului, acolo unde oștașii să se întâlnească.

Înălțarea domnului C. Bălăcescu, în săptămâna săptămâna următoare, în săptămâna următoare, Generalului C. Bălăcescu.

Să-mi permită Domnul General C. Bălăcescu, că încheierea al acestui modest omagiu, să-mi strig odată împreună cu tinerețul român din acest oraș, un «Să trăiesc» ostășesc, la fel ca atunci când în rândurile trupei, împreună cu camarazii mei de sub drapel, cu ochii ajinții spre chipul său sever dar de o bunătate părțilească, am strigat cu toții un «ura» nesfărșit, și spontan.

Aceste amintiri le vom păstra cu sfîrșenie cu gândul la Domnul General C. Bălăcescu. Cluj, la 23 Noembrie 1932. Dr. Emil Botis, avocat.

Obțineți maximum de căldură încălzind camerile cu lemne cumpărate dela

Depozitul BOROS
Piața Cetății Vechi. Tel. 591

Fân, trilioi și paie
la BOROS
comerciant de lemne și fân
Piața Cetății Vechi. Tel. 591

familă, justificând regretul general și sincer al tuturor ofițerilor, pe care această timpurie ieșire la pensie îl lipsește de un comandant înțelept, care în afară de prilejul său de conducere, a fost un adevarat părinte bun și iubitor, pentru toți cel pe care-i a avut sub comandă.

Cele mai bune ceasornice bijuterii, ceasuri-bijuterii, se primesc spre reparare și exchiziție de prima calitate la

CSÁK

viz-avis de Biserica Luterană

O Audiență la Imperatorul Francisc Iosif al AUSTRO-UNGARIEI

(Urmare din pagina 1-a)

... Împăratul făcea impresia și fi bine informat despre stările din România. Asupra retractorului Petre Carp, înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Își face stagiu la Regimentele 4 Roșiori, 4 și 6 Călărași, apoi la Comanda generală Bălgăzil 2 Cavalerie și Divizia 7 Cavalerie.

Marele Stat Major al Armatei urmărește de aproape activitatea acestui ofițer, apreciindu-l ca pe un distins ofițer de stat major, pe cărui însoțiri se poate conta cu toată sacrederea. De aceea hotărăște să-l trimîtă în strengătate, pentru perfecționarea

... Am îndeplinit aceasta misiune în luna Octombrie anul 1912, cu prilejul audienței pe care a binevoit să mi-o acorde Regele Carol în castelul Peles din Sinaia, apoi — prin contele Paar — am raportat împăratului îndeplinirea îosăciinării date, ceea ce mi-a atras, pe aceeași cale, mulțumiri din partea împăratului...

... Întrebatul a avut darul să trezească amintiri de multă vreme îngropate în sufletul domnului general. O lacrimă se furăză în ochiul său, semnul simțimintelor legate de întâmplările trăite odinioară...

Am înțeles că nu trebuie să mai înzist cu întrebări sortite să răscolească și alte amintiri dulioase, dintr-un trecut frumos, bogat și impresiv și sentimente...

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

... Înțelegere și bunătate omenească, ca unul ce a știut să implice rigurile legii cu milă și bunăvoie, însăcum să evite dureroase vîrsări de sânge.

Nu cumpărați paltoane!

până atunci când vă veți convinge de prețurile ieftine ale noastre.

Cu modelul cel mai nou și DUPĂ GUST

mare magazie Ecaterina

paltoane de datorie
Str. Meșteru No. 1.

1 Decembrie.

Zi de înfrățire românească. Zi în care suflarea românească ardeleană și-a văzut concretizată dorința de zece ani centenară: unirea cu Patria Mamă. Faptele pline de înnestăpânit entuziasm, exprimat până atunci de până găritorii gliei strămoșești, s-au precipitat într-o ordine desăvârșită, fruct al cristalizării dorințelor milenare. 1 Decembrie, în istoria politică a ardelenilor rămâne încrustat în răbojul gândului nostru, cu litere de aur. Însemnatatea zilei depășită mai ales în acest an, și mai ales pentru locuitorii județului nostru.

Românii arădani, uniti în cuget și simțiri, desbrăcați de noroioasa haină a politicii de partid, leit-motiv de permanente animozități dăunătoare romanismului, se vor aduna sub faldurile victoriosului drapel românesc pentru a opune ungurescului Nem, nem soha nem, neos românesc și demnul Nicodată. Va fi o splendidă manifestare a voinei noastre inflexibile de a păstra, aşa cum generația fericită ne-a lăsat, o Românie-Mare.

Va fi un semn de generală trezire din letargia becicnică de după războiu. Clamorilor ungurești li-se va răspunde așa cum trebuie: românește și demn. Nu credem că se vor găsi români — cozi de topor, cari să-si socotească de prisos prezența la manifestarea din 1 Decembrie. Prea ar fijosnic pentru ei, prea ar fi edificator și îndreptar de viitor pentru noi. Oprobiul românesc îi va învălu, ca și nu de mult, pe trădătorii ce determinați de o eventuală și problematică favoare, au fost alături de călău de eri și căței de azi cari latră necontenit revendicând, în hohotele de râs ale lucizilor, și-n indemnurile nebunilor, finituri pe care le-au avut numai în uzură obținut prin silnicie și nu în virtutea nici măcar a unui drept.

Este de datoria celor ce pun fara aceasta mai presus de orice alte mărunte chestiuni, să participe la româneasca manifestare din 1 Decembrie!

Dragomir Valahu.

O comemorare.

Se apropie ziua de 30 Noem, în care Biserica ortodoxă, comemorează prin tradiționalul "parastas", recerea celei elene, a fericitului Mitropolit Andrei Șaguna și a mamei sale Auasiasia.

Rugăciunile ce se înalță în aceea zi, către Cel Atoputernic, pentru sufletele repaosărilor Andrei și Anastasia, își au obârșia, în neclinită iubire a Păstorului român, față de lurma sa.

Căci dacă pe vremuri, ca și azi, problema națională, grăbită mai mult, cătă purtătorii de cuvânt, a lăcașurilor noastre de reculegere sufletească; cu atât mai vârstos, epoca de activitate pastorală a Mitropolitului Șaguna, în privința aceasta, a fost la locul ei: având în Ardeal un efect covârșitor, înainte și după dualismul austro-ungar.

Activitatea prodigioasă a lui Șaguna, a făcut să se curențeze Viena și Budapesta, redinjele pretinsului împărat și și apostolic, care din înălții să, și-a diminuat pretinsa tanără, a coroanei sale imilate, față de nașunea autohtonă a Ardealului.

Eligenții lui Șaguna, care e o înaltă prevedere populară și care și-a manifestat-o organizația ce a dat-o celor doi stâlpri, purtătorii ai consiliului național... Biserica și Școala... se poale mulțumi în mare parte că, acul săvârșit la 1 Decembrie 1918, n'a ramas o reminiscență, pe paginile istoriei noastre naționale.

Același efect, ca și în Ardeal, poate l-ar fi avut, talentul Șaguna în Macedonia, locul de naștere a părinților săi unde soarta vitregă persecuta, că și aici, tot pe consângeni de ei săi.

Dar parță a șliut, familia Șaguna, să-si prevadă viitorul și ca să fie mai sigură, de

cinstea numelui ei, a plecat să-si cunoască următoarele destine, care să-i permită să-si manifeste talentul rasei sale... lăsând în urmă pe meleagurile Pindului și a Balcanului, sute de mii de frați, în viață săracă, viață de lume, viață de frați lor liberi; lăsând până azi, să se macine pe Pind și pe Balcan, pentru niște interese meschine, de diplomație.

Faptul acesta, e de o actualitate covârșitoare.

Plecând Șaguna dintre frați și venind între frați, a arătat, prin sacrificiul viații sale, cât de scumpi și sunt loșii...

După cum odinioară, a adunat pe toți fiili Ardealului, sub aripiile sale ocrotitoare, pe câmpia Libertății dela Blaj, hotărându-le îsoarla, așa azi cu acelaș glas, chiamă pe toți fiili României, în jurul mormântului său dela Răsinari și de acolo le șoptește:

Fii, noi toți strămoșii și părinții voștri cari am avut parte să luptăm pentru același ideal și care V-am dat drept moștenire, elementele integrității Statului Român de azi; nu incetăm nici azi, ca din opera noastră, să vă povătuim, indemnându-vă la unire în credință și în gândire, căci unitatea în credință și în gândire e piatră solitară din care se zidește temelia oricărei națiuni conștie de sine și cu dorință de a trăi.

Acacea sună în trăsăturile generale, faptele săvârșite de Șaguna, precum și ceea ce mai are de îndeplinit opera lui Șaguna, care e între noi și e cu noi...

Îată semnificația „parastasului”, dela 30 Noemvrie, devenit sărbătoare tradițională, pentru Biserica ortodoxă română...

STEFAN LUCACIU stud. teolog.

Probleme sociale.

Spiritul epocii.

de: Coriolan Bărbat.

Mult timp acum după războiu și putem spune chiar, o perioadă destul de durabilă am văzut triumfând în viața noastră de toate zilele, desordinea, brutalitatea, cinismul și egoismul.

Delicateța ușor anumite gesturi, mila și generozitatea păreau că au dispărut cu totul de acolo, unde trebuia su-totdeauna să fie la intelac-tuali.

Dar să nădăjdăm, că totul se schimbă pe numea aceasta și, că o reacționare va fi fatală după toate genurile de excese.

Un prilejen ne-a contrariat, ne-a supărat cu ceva — numai decât se naște în noi dorința neîmpăcată de răzbunare, dușmanii, și care natura noastră impulzivă nu le poate stăpâni. Nu ne plecăm concepțunilor morale, decât cu mari sfârșări, și teamă de suferință, de remușcări, nu mai este pentru nimănii altă o fală.

— Să ierți... mi-a spus într-o zi un prieten. Dar bine, este o lașitate!

— De ce? L-am întrebat atunci indignat. Tu crezi că singurul mijloc ca să-ți arăți tăria de caracter sau demnitate, este să trăiescă ca un aristocrat? Când te atinge cineva să înșepă? Sper că nu!.. Atunci în ce constă norma bu-nel înțelegeri, după care trebuie să se conducă o lume întreagă? Prietenul meu a ridicat din umeri și mi-a răspuns serios:

— Eu cred, că dacă cineva își face un rău, trebule să-i fac și tu, altfel nu poți avea conștiință împăcată și pierzi orice prestigiu în ochii celuilalt. Filozofia aceasta modernă nu m'a sapăt de loc. Ea este: *Spiritul epocii*.

Să nădăjdum înșă, că pentru binele omenirei, generația de mâine va fi mai îngăduitoare și mai puțin egoistă decât cea de azi.

fabrica de vagoane „ASTRA” și rămâne în Arad.

Contra zvonurilor răspărite până în prezent că mutarea fabricii „Astra” este făcută nu corespund adevărului. Suntem autorizați a publica că d. Dr St. C. Pop Președintele Camerei Deputaților a intervenit la locurie în dreptul fabrică „Astra” să rămână și pe mai departe în Arad și că în urma acestor interviințe s-au și luat unele măsuri pentru ușa fabrică „Astra” să și reinceapă în crările.

Măsura luată este în legătură și cu acțiunea de ajutorare a somerilor și remedierea somajului.

Muncitorima este rugată să aibă deplină încredere în conducătorii săi și a forurile administrative, căci ei poartă pe suflet necazurile celor lipsiți, și vor găsi mijloace pentru reducerea somajului și a jutorarea acelora care nu au posibilitate de lucru.

Gh. Cr.

No. 1132.

Convocare.

Comitetul școlar al liceului „Moise Nicoară” din Arad în viață membrii adunării generală la Adunarea generală ordinată care va avea loc Dumineacă 1 Decembrie c. ora 11 a. m. în sala festivă a liceului cu următoarea ordine de zi:

1. Dezbateri de seamă despre activitatea și geografia comitetului în cursul anului 1931

2. Votarea bugetului de venituri și cheltuieli ale anului financiar 1933.

3. Alegerea a 4 membri și 1 cenzor în comitetul școlar pe un nou ciclu de patru ani în locul membrilor și cenzorului actual al căror mandat expira.

4. Propuneri care intră în atribuțiile Adunării generale.

Dacă la această convocare nu se prezintă cel puțin 1/3 din numărul total al membrilor, adunarea generală se a întâia pe Dumineacă următoare 11 Dec. 1932 ora 11 a. m. când se va ține cu orice număr de membri prezenti.

Comitetul școlar al liceului „Moise Nicoară”

Terezia S. Winkler
Salonul coafor de Dame, local deschis să mutat în Str. Eminescu Nr. 15

Pessimism.

*Sunt viața 'n mine coaptă și infectă ca o plagă;
Sbuciumată văd durerea visurilor fără vlagă.*

*Inaugurez în patim' un tabernacol de rele,
Dând în iureș pe costișe desisul duhorilor grele...*

*Veninul ticăloșiei zădufos își umflă spunia,
Mustuind în putregaiul încărcat, viermi, acum...*

*Frânte și cocoloșite îmi sunt firele gândirii,
Intristate'n labirinturi, rătăcirile pornirii...
Intristate 'n răceală, moarte, — moarte simt în mine
Echilibruri risipite, lipsa orășicării bine!...*

Dorina Camilian

